

GEMEENTEPOLITIE Apeldoorn.

INLICHTINGDIENST

nummer: 11262.

datum : 8 mei 1979.

F

ACD	1.429.126
datum	14 MEI 1979
Co	
b.	S
d.	—

F

Aan: Het Hoofd van de
Binnenlandse Veiligheidsdienst,
t.a.v. Hoofd BOP,
's-Gravenhage.

Evaluatie: -

Datum bericht: 8 mei 1979.

Bijlage(n): 3

Betreft: IKV.

Hierbij stuur ik u een twee-tal fotocopies van artikelen, zoals die werden geplaatst in de Nieuwe Apeldoornse Courant van respectievelijk 24 april 1979 en 5 mei 1979, in de rubriek "Eerlijk gezegd".

Het betreft in deze artikelen ingezonden door:

P.C.L. van der VLIET, 01-08-1946

Tevens een reactie op deze artikelen van Van der Vliet, geschreven door J.D.Zoete en door P.C. de Haas, doe ik u hierbij toekomen.

Voorts stuur ik u een fotocopy van een artikel zoals die werd geplaatst in de Nieuwe Apeldoornse Courant van 4 mei 1979.

Hierin wil de raad van kerken, dat Nederland, samen met de andere kleine Navo-landen tot een gemeenschappelijk standpunt komt met betrekking tot de Neutronenbom.

Naar de inhoud van bijgevoegde artikelen moge ik u volledigheidshalve verwijzen.

= EINDE =

1) Tenzij andere rubricering vereist.

Raad van Kerken wil standpunt NAVO-landen over neutronenbom

NAC. 4-5-79

DEN HAAG — Nederland moet samen met de andere kleine NAVO-landen tot een gezamenlijk standpunt komen over de neutronenbom. Dit moet bij grote landen, die over atoomwapens beschikken, worden ingebracht.

Dat heeft de Raad van Kerken gisteren voorgesteld in een gesprek met de regering. De raad vindt dat het ogenblik is aangebroken dat de regering nationaal en internationaal een brede

discussie op gang brengt, nu president Carter heeft toegezegd geen beslissing te nemen voordat hij de NAVO-partners hun mening heeft gevraagd.

De raad is van mening dat de neutronenbom niet mag worden gebruikt als middel in ontwapeningsbesprekingen. De neutronenbom kan als defensief wapen direct in het veld tegen tankkracht worden gebruikt, waardoor atoomwapens des te gemakkelijker ingezet kunnen worden. „Wij vragen ons met zorg af: moeten wij ons als christenen niet de vraag stellen of we nog zo beschermd willen worden”,

aldus de Raad.

Er zullen nog enkele gesprekken volgen voor de regering een uitspraak over de voorstellen van de Raad van Kerken zal doen.

taire uitgaven van de Sovjet Unie gelijk gebleven (17,5 miljard roebel).

4. Van de „nieuwe” Russische SS-20 raket bestaan er geen 600, zoals Luns en Lubbers ons willen doen geloven, maar zo'n 100, waarvan ongeveer de helft (50 à 60) gericht op West-Europa. Maar dat gericht op ons is niet zo nieuw als wel gesuggereerd wordt, evenmin als de raket zelf zo nieuw is. De SS-20 is een verbeterde versie van de ouderwetse SS-4 (de Cuba-krisis raket) en de SS-5, die ontwikkeld werden in 1959 en 1961. De ontwikkeling van de SS-20 is al in het begin van de zeventiger jaren gestart, reden waarom militaire kringen momenteel dan ook volstrekt niet verrast zijn. De verbeteringen, die zijn aangebracht, zijn van hetzelfde niveau als die al vele jaren in de westerse (op het oosten gerichte) atoomraketten aanwezig zijn. Het belangrijkste kenmerk van de SS-20 is zijn verplaatsbaarheid, maar er zijn duidelijke aanwijzingen dat de eerste opstellingen nog steeds „vast” zijn. De verhoogde trefzekerheid is ook alleen maar bereikbaar vanaf speciaal geprepareerde plaatsgebonden lanceerplaatsen.

Aan de hand van deze opmerkingen — en er zijn er nog veel meer te maken — gaan getallen veranderen en komen de werkelijke krachtsverhoudingen aan het licht. Belangrijker echter is al die cijfers en bijbehorende opmerkingen is, wat er mee gedaan wordt.

Het is duidelijk, dat de introductie van de SS-20 de NAVO de gelegenheid geeft een nieuwe fase in de bewapeningsspiraal te forceren. Eenmaal het WP nu kennelijk verwoede pogingen doet om de balans in haar voordeel te doen doorslaan, zal de NAVO alles doen om dat te verhinderen. Beide partijen kunnen zich, door het baald dat ze van elkaar hebben, geen zwakte veroorloven. Want wanneer de „vijand” van die zwakte geen gebruik zou maken om agressie te plegen, wordt de hele afschrikkingstheorie op losse schroeven gezet.

De IKV-actie stelt ons, door zo'n zwakte bewust te veroorzaken, in staat ons te onttrekken aan de „wetmatigheden” van een dolgedraaide technologie en van een beangstigend en bewegingloos machtsdenken.

IKV-leidn Apeldoorn
P. C. L. van der Vliet
M. I. 1970

Neutronenbom

In de rubriek „Achtergrond” van 27 april gaat de heer J. Schils in op de bewering dat de Sovjet-Unie SS-20 raketten aan de grens met W-Duitsland heeft gestationeerd en dat president Carter daarom opdracht zou hebben gegeven te beginnen met de aanmaak van neutronenwapens. Volgens vertelt hij, dat door de werking van neutronengranaten gebou-

wen worden gespaard, maar mensenslevens worden vernietigd.

Dit nu is volgens mij een fabeltje dat destijds de wereld ingestuurd werd om stemming te kweken tegen de invoering van de neutronengranaat. Mede hierdoor konden meer dan een miljoen handtekeningen tegen de invoering van de neutronengranaat worden verzameld. Sindsdien is er echter geen enkele vooraanstaande politicus meer die dit verhaal — dat niet waar is — nog vertelt. Het is echter in de gedachten van veel Nederlanders en blijkbaar ook in die van de heer Schils, blijven hangen.

Ik ben het met de heer Schils eens, dat de discussie over het al dan niet invoeren van de neutronengranaat binnenkort wel sterk zal opleven in bijeenkomsten van politieke en kerkelijke groeperingen. Ik betreur het daarom temeer dat de heer Schils ons niet in alle opzichten een goede achtergrondkennis heeft bijgebracht.

Ik trek echter wel de conclusie dat het hoognodig is, dat de krant zijn lezers duidelijkheid verschafft over de werkelijke eigenschappen van de neutronengranaat. Daarnaast zouden de bezwaren die tegen de invoering van die granaat zijn ingebracht en de motieven die voor invoering pleiten, moeten worden genoemd. Een dergelijke achtergrondkennis zou toekomstige discussies zeer ten goede komen.

P. C. de Haas,
Boerhaavestraat 13
Apeldoorn.

Avondgebed

De getallen over bewapening van NAVO en Warschavapact (WP), die ik in mijn eerste reaktie noemde, waren inderdaad verouderd en dus onjuist. Overigens onbewust, want waarom zou ik ze gebruiken in de wetenschap dat ze onmiddellijk weerlegd kunnen worden. Mijn opzet was de faktor 3 in krachtsverhouding te ontzenuwen. Ik stel vast dat dat, ook met de nieuwe cijfers, is gelukt.

Wie echter de mensen, bewust of onbewust, zand in de ogen strooit kan naar mijn mening beter worden beoordeeld aan de hand van de volgende opmerkingen.

1. Vergelijkingen in divisies (NAVO 30, WP 90) geven een onjuist beeld. NAVO-divisies zijn bijna 2 x zo groot als WP divisies, terwijl de bewapening per man ruwweg gelijk is. Een groot aantal WP divisies zijn zogenaamde „kader”-divisies, wat betekent dat ze alleen op papier bestaan.
2. De NAVO-landen hebben zeer bewust gekozen voor een strategie zonder grote installaties maneschappen en tanks. Zij vertrouwen daarop tegen op de technologische vooruitgang die ze hebben en houden. Met de hen ter beschikking staande ontwikkelingen op het gebied van richtnauwkeurigheid, doelgeleiding en elektronische waarnemings- en besturingssystemen voor anti-tank geschut worden de militaire overlevingschansen voor tanks steeds kleiner. Daarom kan hijv. het internationale Instituut voor Strategische Studies dan ook tot de konklusie komen dat de NAVO te land nog steeds sterker is dan het WP.
3. In de afgelopen 10 jaar zijn de mili-

Aanvragen 3

In het artikel van het IKV werden de bepalingen van het verdrag van Oost- en West-Europa naast elkaar gezet. Aangezien de aantallen volgens de opgave ongeveer gelijk zijn, wordt hiermede gesuggereerd, dat beide blokken elkaar militair in evenwicht houden en er geen sprake is van een communisicse overmacht. Om deze wijze wordt de bevochtig wijzige cijfers spreken een heel andere taal.

	Warschaupact	NATO	paar
Divisies	60	60	0
tanks	8000	20000	20000
partierwagens	14500	20000	20000
artillerie	2000	1000	1000
vuurstuiven	3000	2000	2000
inankracht	77000	92000	92000

Met Warschaupact geeft paarsgewijze een veel groter deel van het nationaal inkomen uit aan defensie en grote families oarustbarend. Tegenover de overweidigende overmacht van de westen de nu-tenkom invoeren, om te voorkomen, dat we radicaal onder de voet worden gezopen. De dienstplicht in het Oostblok duurt 3 tot 4 jaar, zonder enige geldelijke vergoeding. De opleiding is keiharc en meedogenloos, ook voor de ongeveer 375000 man-

Aanvragen 4

Wat probeert men van de kernwapen-ning te doen de heer Speer diek te recht oprera, te landeas om dat met enkele zamen af te doen. Het is echter wel mogelijk — en nu vijf — om een bepaald onderdeel uit dat kom-plekse geheel te nemen. Zo'n onder-deel is het zo genoemde „vijand-beeld". Dat beeld van de „vijand" speelt een rol in de roep voor veilig-heid en vrijheid van de heer Van Koe-veringe, het bepaalde mijn erang om de andere kant van de megalie ook te tonen, en het is de achtergrond van de verontrusting van de heer Speer. Ik zal proberen dat te verduidelijken.

Wanneer de afschrikkingpolitiek, waarvoor de NAVO als eerste gekozen heeft, geloofwaardig wil zijn en blij-ven, mag er geen twijfel ontstaan aan onze bereidheid de vernietigingswa-pers zo nodig te gebruiken. Iedere denkbare mogelijkheid en aanged worden beantwoord. De bereidheid om zo no-dig (zelfs wanneer wij daarmee voor ons zelf niets meer kunnen bereiken) over te gaan tot massavernietiging (van 20 tot 95 miljoen mensen in de Sovjet Unie) kan ons niet onberoerd laten. Willen we ons dreigen niet als volstrekt immoreel en onmenselijk er-varen, dan moet er een vijand zijn, zo

J. D. Zoete Baanduisweg 90

Aanvragen 5

verontrusting, dat hij deze dreiging verdient. Dat is de reden waarom nuancering van begrippen als „demo-nische diktatuur", „enorme annvals-macht", „kommunistische wereld-overheersing", „bedreiging van onze veiligheid en vrijheid" verontrusting veroorzaakt. Want er wordt getornd aan dat beschermende pantser om onze ziel, dat we zo nodig hebben om te kunnen blijven dreigen zonder er het verstand bij te verliezen.

De IKV-aktie „Help de kernwapens de wereld uit, om te beginnen uit Ne-derland" houdt een moedwillige ver-storing van dit afschrikkingssysteem in. Op zich niet buitengewoon want verstoren in de andere richting (nieuwe wapensystemen, nieuwe ver-dedigingstrategieën) treden regelma-tig op. Het nieuwe is dat het een „zwakke" piek veroorzaakt.

Wanneer we het dreigen met totale vernietiging kunnen loslaten, zullen we in staat zijn het beeld van de „vij-and" van nuances te voorzien. Wan-neer we kunnen loskomen van het beeld van de demonische vijand, ver-liest de afschrikking zijn zin. Het IKV heeft die stap gedaan. Wie volgt."

IKV-kern Apeldoorn van de
Beweging tegen de kernwapens
P.C.L. van der Vliet
Maltrove 40

